

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

<https://tamilmanam.in/>

Article Type: Research Article

The Impact of Paadaan Thinai in Moovar Thevaram

Dr. A. Atheeswari^{1*}, R. Mani²,

¹Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6523>

*Correspondence: Email: sumasumathi930@gmail.com.

Received: 28-01-2026; **Revised:** 30-01-2026; **Accepted:** 05-02-2026; **Published:** 10-02-2026

Abstract: The evolution of Tamil literature from the Sangam period to the Bhakti era marks a significant journey of transition from praising mortals to praising the Divine. At the heart of this transition lies Paadaan Thinai. Traditionally, this Purapporul convention focused on the fame, strength, philanthropy, and grace of a hero (king or patron) in Sangam poetry. However, in the Moovar Thevaram—the Saiva scriptures emerging during the 7th and 8th centuries CE—this tradition was adapted to center upon Lord Shiva as the Supreme Being, creating a new dimension in devotional literature.

This study explores how the sub-themes (Thurais) of Paadaan Thinai, as defined in Tolkappiyam and Purapporul Venba Maalai, were absorbed into the hymns of Thirugnanasambandar, Thirunavukkarasar, and Sundaramurthi Nayanar. Specifically, this research provides a detailed analysis of how elements such as Kadavul Vazhthu (Invocation), Poovai Nilai (Comparing the deity to the Kaya flower), Iyanmozhi Vazhthu (Praising inherent virtues), Parisil Thurai (Seeking a gift/grace), and Kadavul Maattu Maanida Pendir Nayanda Pakkam (Human women pining for the Divine) profoundly influenced the Thevaram verses. Ultimately, this thesis establishes that Bhakti literature serves as an extension of Sangam Purapporul elements and demonstrates how it functioned as a catalyst for social and spiritual transformation.

Keywords: Paadaan Thinai, Moovar Thevaram, Tolkappiyam, Purapporul Venba Maalai, Bhakti Movement, Sangam Influence, Iyanmozhi Vazhthu, Poovai Nilai, Saiva Thirumurai, Literary Evolution.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

<https://doi.org/10.63300/tm09012026>

மூவர் தேவாரத்தில் பாடாண்திணையின் தாக்கம்

¹முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி,

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை., மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

²ரா. மணி, துடியலூர்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க காலம் முதல் பக்தி காலம் வரையிலான இலக்கியப் பரிணாம வளர்ச்சி என்பது மானுடப் புகழ்ச்சியிலிருந்து இறைப் புகழ்ச்சியை நோக்கி நகர்ந்த ஒரு பெரும் பயணமாகும். இப்பயணத்தின் மையப்புள்ளியாகத் திகழ்வது பாடாண்திணை ஆகும். பாடப்படும் ஆண்மகனது கீர்த்தி, வலிமை, கொடை மற்றும் அருள் ஆகிய பண்புகளைப் புகழ்ந்துரைக்கும் இந்தப் புறப்பொருள் மரபு, சங்க இலக்கியங்களில் மன்னர்களையும் வள்ளல்களையும் மையமாகக் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும், கி.பி. 7 மற்றும் 8-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய சைவத் திருமுறைகளான மூவர் தேவாரத்தில், இத்திணை மரபு முழுமுதற்கடவுளான சிவபெருமானின் மீது ஏற்றிக் கூறப்பட்டு, ஒரு புதிய பக்தி இலக்கியப் பரப்பை உருவாக்கியுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் மற்றும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகிய மூவர் பாடிய பாடல்களில் தொல்காப்பியம் மற்றும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறும் பாடாண்திணைத் துறைகள் எவ்வாறு உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன என்பதை இவ்ஆய்வு விரிவாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, கடவுள் வாழ்த்து, பூவை நிலை, இயன்மொழி வாழ்த்து, பரிசில் துறை மற்றும் கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம் போன்ற துறைகள் தேவாரப் பதிகங்களில் எவ்விதம் ஆழமான தாக்கத்தைச் செலுத்தியுள்ளன என்பது இங்கு விரிவான பகுப்பாய்விற்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. சங்க காலப் புறப்பொருள் கூறுகளின் நீட்சியாகப் பக்தி இலக்கியம் திகழ்வதையும், அது சமூக மாற்றத்திற்கான கருவியாக எவ்வாறு செயல்பட்டது என்பதையும் இவ்ஆய்வு நிறுவுகிறது.

கலைச்சொற்கள்

பாடாண்திணை, மூவர் தேவாரம், தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பக்தி இயக்கம், சங்க இலக்கியத் தாக்கம், இயன்மொழி வாழ்த்து, பூவை நிலை, சைவத் திருமுறைகள், இலக்கியப் பரிணாமம்.

1. முன்னுரை

தமிழ் மொழியின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஈராயிரம் ஆண்டுகாலத் தொடர்ச்சியைக் கொண்டது. இந்தத் தொடர்ச்சியில், அகப்பொருள் மற்றும் புறப்பொருள் என்ற இருபெரும் பிரிவுகள் தமிழரின் வாழ்வியலைச் சித்திரிக்கின்றன. புறப்பொருள் என்பது ஒரு மனிதனின் வீரத்தையும், கொடையையும், புகழையும் பாடுவது. இதில் "பாடாண்திணை" என்பது தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. பாடப்படும் ஆண்மகனது கீர்த்தியையும், வலிமையையும், கொடையையும், அளியும் ஆகிய

பண்புகளைப் புகழ்ந்துரைப்பது பாடாண்திணை எனப்படும். சங்க காலத்தில் மன்னர்களின் போர்த் திறத்தையும், அவர்கள் புலவர்களுக்கு வழங்கிய கொடையையும் பாடிய அதே செவ்வியல் மரபு, பிற்காலத்தில் இறைவனை நோக்கித் திரும்பியது.

கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 6-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதி தமிழக வரலாற்றில் ஒரு இருண்ட காலமாகவோ அல்லது சமண, பௌத்த சமயங்களின் எழுச்சிக் காலமாகவோ கருதப்படுகிறது. இந்தக் காலக்கட்டத்தில் நிலவிய அற இலக்கியங்களின் போக்கிலிருந்து மாறுபட்டு, கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு பெரும் பக்திப் புரட்சி வெடித்தது. இப்பரப்பில் தோன்றிய திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் மற்றும் சுந்தரர் ஆகியோரின் தேவாரப் பாடல்கள், சங்க இலக்கியத்தின் பாடாண்திணை மரபுகளைக் கையாண்டு சிவபெருமானை அகில உலகிற்கும் தலைவனாகச் சித்தரித்தன. மானுட அரசர்களைப் புகழ்ந்த புலவர்கள், "அழியாத நிலைப்பேறுடைய இறைவனையே பாடுவோம்" என்ற நிலைக்கு மாறினர். இந்த மாற்றமானது தமிழ்க் கவிதையியலில் ஒரு பெரும் 'மொழியியல் புரட்சியை' (Linguistic Coup) ஏற்படுத்தியது. சங்க இலக்கியத்தின் திணை நிலப்பரப்புகள் பக்தி இலக்கியத்தில் இறைவனின் இருப்பிடங்களாகவும், அவனது அருள் விளையாடல்கள் நிகழும் களங்களாகவும் உருமாற்றம் பெற்றன.

2. பாடாண்திணை: இலக்கணக் கட்டமைப்பும் வரலாற்றுப் பின்னணியும்

பாடாண்திணை என்பது புறத்திணைகளுள் எட்டாவது திணையாகத் தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெறுகிறது. இது ஒரு தலைவனின் ஒழுக்கலாறுகளைப் பாடுவது. "பாடாண்" என்ற சொல் "பாடு + ஆண் + திணை" எனப் பிரியும். அதாவது பாடப்படும் ஆண்மகனது திணை என்று பொருள்படும்.

2.1 தொல்காப்பிய இலக்கண வரையறை

தொல்காப்பியம் பாடாண்திணையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அது கைக்கிளைத் திணையின் புறம் என்று வரையறுக்கிறது. கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காமம். இறைவனிடம் அடியார்கள் கொள்ளும் பக்தி என்பது பெரும்பாலும் ஒருதலைப்பட்ட தீவிரமான ஈடுபாடாக இருப்பதால், பாடாண்திணை கைக்கிளையின் புறனாகக் கருதப்படுகிறது. தொல்காப்பியம் பாடாண்திணையை இவ்வாறு சுட்டுகிறது:

“அமரர் கண் முடியும் அறுவகையானும் புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப”

இங்கு 'அமரர்' என்பது தேவர்களைக் குறிக்கும். தேவர்களிடம் காணப்படும் ஆறு வகையான புகழ்களும், குற்றமற்ற காமம் சார்ந்த பகுதிகளும் பாடாண்திணையில் அடங்கும். இது தலைவனது புகழை விளக்கி நிற்பது ஆகும். எனவே பாடப்படும் ஆண்மகனது புகழ், ஆற்றல், ஈகை, அருள் ஆகிய பண்புகளைச் செவ்வனே புகழ்ந்துரைப்பது பாடாண்திணை ஆகும்.

தொல்காப்பியப் பாடாண் வகைகள்	விளக்கம்
அமரர்கண் முடியும் அறுவகை	தேவர்கள் அல்லது உயர்ந்தோரிடம் காணப்படும் ஆறு நிலைகள்
புரைதீர் காமம்	குற்றமற்ற காதலின் அடிப்படையில் பாடுவது
குழவி மருங்கு	குழந்தைப் பருவத்தைப் புகழ்ந்து பாடுதல்
ஊரொடு தோற்றம்	தலைவன் ஊர்வலம் வருவதைப் பாடுதல்
கடவுள் வாழ்த்து	கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி போன்ற வழிபாட்டு முறைகள்

2.2 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை காட்டும் விரிவான துறைகள்

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் வந்த புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்திணையை மேலும் விரிவுபடுத்திக் கூறுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் வெட்சி முதல் வாகை வரை திணைப் பெயர்கள் பூக்களால் அமைந்தவை. ஆனால் பாடாண் என்பது ஒருவனைப் பாடிச் சிறப்பிப்பதைக் குறிப்பதால் இதற்குப் பூச்சூடும் மரபு இல்லை. இது செய்தியால் பெயர் பெற்ற திணையாகும்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடாண்திணையில் 47 துறைகளை வகுத்துள்ளது. இது சங்க காலத்திலிருந்து பக்தி காலத்திற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் பாடாண்திணையில் ஏற்பட்ட பெரும் வளர்ச்சியைத் காட்டுகிறது. குறிப்பாக, அற்றுப்படை (ஆற்றுப்படை) போன்ற துறைகள் ஒரு அடியாரை இறைவனிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் கருவியாக மாறின.

3. சங்கப் புறத்திணை மரபிலிருந்து பக்தி இலக்கியத்திற்கு ஏற்பட்ட மாற்றம்

சங்க காலத்தில் வீரம் மற்றும் கொடை ஆகிய இரு பண்புகளே ஒரு தலைவனின் உயர்வுக்குக் காரணமாக அமைந்தன. புறநானூற்றுப் பாடல்களில் தலைவனின் வெற்றியானது பின்வருமாறு சிறப்பிக்கப்படுகிறது:

"எள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர் புல்லென் கண்ணர், புறத்திற் பெயர, ஈண்டுஅவர் அடுதலும் ஒல்லான்"

இத்தகைய வீரச் சிறப்புகள் தேவாரத்தில் இறைவனின் மீது ஏற்றிக் கூறப்படுகின்றன. சங்க காலத்தில் மன்னன் ஒருவன் பகைவர்களை வென்றதை "வாகை" என்று பாடிய புலவர்கள், தேவாரத்தில் சிவபெருமான் அரக்கர்களை வென்றதையும், காலனை உதைத்ததையும் "வீரட்டங்கள்" என்று பாடினர்.

3.1 சமூக-அரசியல் மாற்றம் மற்றும் சமயப் பின்னணி

பக்தி இயக்கம் தமிழகத்தில் தோன்றிய காலத்தில், சமண மற்றும் பௌத்த சமயங்கள் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. அச்சமயங்கள் உலகியல் வாழ்வைத் துறக்கும் இல்லற மறுப்பு மற்றும் துறவறத்தை வலியுறுத்தின. இதற்கு மாறாக, சைவ நாயன்மார்கள் "உலக இன்பங்களைத் துய்த்தவாறே இறைவனிடத்தில் பக்தி செலுத்தலாம்" என்ற கருத்தை முன்வைத்தனர். இறைவனை ஒரு காதலனாக, தந்தையாக, தோழனாகக் காணும் போக்கு வளர்ந்தது.

இந்த மாற்றமானது மொழியிலும் பிரதிபலித்தது. அரசவையில் பேசப்பட்ட உயரடுக்கு மொழியாகத் திகழ்ந்த வடமொழிக்கு மாற்றாக, பாமர மக்களின் மொழியான தமிழ், பக்தியின் ஊடகமாக மாறியது. "சந்தக் கவிதைகளும், தாலாட்டுகளும், சந்தைக் கடைப் பேச்சுக்களும்" இறைவனைப் போற்றும் மொழியாக உருமாற்றம் பெற்றன. இது ஆன்மீகத்தைப் 'மக்களாட்சிப் படுத்திய' (Democratization of the Sacred) ஒரு நிகழ்வாகும்.

3.2 பாடாண் திணையும் ஆற்றுப்படை மரபும்

சங்க இலக்கியத்தில் வறுமையில் வாடும் ஒரு கலைஞன், தான் பரிசில் பெற்ற வள்ளலிடம் மற்றொரு கலைஞனை ஆற்றுப்படுத்துவது 'ஆற்றுப்படை' ஆகும். பக்தி இலக்கியத்தில் இது 'புலவராற்றுப்படை' போன்ற துறைகளின் மூலம் புதிய வடிவம் பெற்றது. தேவார ஆசிரியர்கள் தாங்கள் கண்ட இறைவனின் அருளை, உலக மக்கள் அனைவரும் பெற்றுய்யும் பொருட்டு அவர்களை இறைவனின் திருவடிகளுக்கு ஆற்றுப்படுத்துகின்றனர். இது மானுடப் பரிசிலிலிருந்து இறைப் பரிசிலுக்கு மாறிய நிலையை உணர்த்துகிறது.

4. மூவர் தேவாரத்தில் பாடாண்திணைத் துறைகளின் பகுப்பாய்வு

மூவர் தேவாரம் என்பது திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் மற்றும் சுந்தரர் ஆகியோரின் பாடல்களை உள்ளடக்கியது. சிவபெருமானின் பேராற்றல், அவனது ஈகை மற்றும் அருள் ஆகியவற்றை விளக்குவதற்கு இவர்கள் பாடாண்திணை மரபுகளைப் பெரிதும் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

4.1 திருஞானசம்பந்தர்: இறைவனின் திருவுருவப் புகழ்ச்சி

திருஞானசம்பந்தர் இறைவனை ஒரு பேரழகனாகச் சித்தரிக்கிறார். பாடாண்திணையின் 'கடவுள் வாழ்த்து' மற்றும் 'பூவை நிலை' ஆகிய துறைகள் இவரது பாடல்களில் மிளிர்கின்றன.

"தோடு உடைய செவியன், விடை ஏறி, ஓர் தூவெண்மதி சூடி, காடு உடைய சுடலைப் பொடி பூசி, என் உள்ளம் கவர் கள்வன் ஏடு உடைய மலரான்முனைநாள் பணிந்து ஏத்த, அருள்செய்த, பீடு உடைய பிரமாபுரம்மேவிய, பெம்மான் இவன் அன்றே."

இப்பாடலில் இறைவனின் தோற்றம் (தோடுடைய செவியன்), ஊர்தி (விடை ஏறி), அவனது ஆற்றல் (உள்ளம் கவர் கள்வன்) ஆகியவை ஒரு தலைவனின் புகழ்ச்சியாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. பிரமனும் திருமாலும் பணியும் பெருமையுடையவன் என்று கூறுவதன் மூலம் இறைவனை ஒரு 'உயர்ந்தோன்' (Superior Hero) ஆக நிலைநிறுத்துகிறார்.

4.2 திருநாவுக்கரசர்: அறநெறி மற்றும் இயல்பைப் புகழ்தல்

திருநாவுக்கரசர் இறைவனை உலகைக் காக்கும் காவலனாகக் காண்கிறார். இவரது பாடல்களில் பாடாண்திணையின் 'இயன்மொழி வாழ்த்து' மற்றும் 'செவியறிவுறாஉ' ஆகிய துறைகளின் தாக்கத்தைக் காணலாம்.

"மூவனாய் முதலா யிவ்வுல கெலாம் காவனாய் கடுங் காலனைக் காய்ந்தவன் பூவின் நாயகன் பூந்துருத் திந்நகர்த் தேவன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே"

இப்பாடலில் இறைவனை உலகைக் காக்கும் "காவனாய்" (Protector) சித்தரிப்பது பாடாண்திணையின் குடிபுறங்காத்தல் எனும் பண்புடன் ஒத்துள்ளது. மேலும், காலனை வென்ற அவனது வீரம் இங்கு பாடாண்திணைக்கு ஏற்பப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

4.3 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்: உரிமையுடன் கூடிய பரிசில் வேண்டுதல்

சுந்தரர் இறைவனைத் தனது தோழனாகக் கருதிப் பாடியவர். இதனால் இவரது பாடல்களில் பாடாண்திணையின் 'பரிசில் துறை' மற்றும் 'இயன்மொழி வாழ்த்து' ஆகியவை மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

"பணியுடை மாலும் மலரினோனும் பன்றியும் வென்றிப் பறவையாயும் நணுகல ரியநள் ளாறுடைய நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய் மணியொலி சங்கொலி யோடுமற்றை மாமுர சின்னொலி யென்றுமோவா தணிகிளர் வேந்தர் புகுதுங்கூடல் ஆலவா யின்க ணமர்ந்த லாறே"

மதுரையில் வீற்றிருக்கும் இறைவனின் சிறப்பைப் புகழ்ந்துரைப்பது, ஒரு மன்னனின் தலைநகரச் சிறப்பைப் பாடும் பாடாண்திணை மரபின் நீட்சியாகும்.

5. தேவாரத்தில் பாடாண்திணைத் துறைகளின் விரிவான அட்டவணை

தேவாரப் பாடல்களில் பயின்று வரும் பல்வேறு பாடாண்திணைத் துறைகளையும் அவற்றின் பொருளையும் கீழ்க்காணும் அட்டவணை விளக்குகிறது.

துறை (Turai)	விளக்கம் (Definition)	தேவாரத் தாக்கம் (Impact in Thevaram)
கடவுள் வாழ்த்து	ஒரு தலைவன் வணங்கும் தெய்வத்தைப் போற்றுதல்	சிவபெருமானின் முழுமுதற் தன்மையைப் புகழ்தல்
பூவை நிலை	தலைவனைத் தெய்வத்தோடு (குறிப்பாகத் திருமாலோடு) ஒப்பிடுதல்	இறைவனின் நீலநிறக் கண்டத்தையும், அவனது ஒளிப் பிழம்பான உருவத்தையும் இயற்கையோடு ஒப்பிடுதல்
இயன்மொழி வாழ்த்து	தலைவனின் இயல்பான கொடை மற்றும் வீரத்தைப் புகழ்தல்	இறைவனின் அடியார்க்கு எளிய தன்மையையும், அசுரர்களை அழித்த வீரத்தையும் பாடுதல்
பரிசில் துறை	தலைவனிடம் ஒரு பொருளை விரும்பி வேண்டுதல்	இறைவனிடம் முக்தியையோ அல்லது உலகியல் தேவைகளையோ (பொன், நெல்) வேண்டுதல்
செவியறிவுறுஉ	தலைவனுக்கு அறநெறிகளை எடுத்துரைத்தல்	மக்களுக்கு நிலையாமையைச் சுட்டி இறைவனை வழிபட அறிவுறுத்தல்
கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்	கடவுளின் மீது மானிடப் பெண் காதல் கொள்வதாகப் பாடுவது	நாயக-நாயகி பாவத்தின் அடிப்படை; இறைவனிடம் கொள்ளும் ஆழமான பக்தி

6. இறைவனின் முழுமுதற் தன்மையும் பாடாண்திணையின் வெளிப்பாடும்

இறைவனைத் தலைமைப்படுத்திக் காண்பது, தனிப்பெரும் தகுதியுடையவனாகக் கூறி அவனுடைய பேராற்றல் மற்றும் புகழ் இவற்றை மொழிவது பாடாண்திணையின் அடிப்படையிலே அமைந்துள்ளது. தேவார ஆசிரியர்கள் இறைவனை ஒரு தன்னிகரற்ற தலைவனாகக் காண்கின்றனர்.

6.1 திருமால் மற்றும் பிரமனை விட மேன்மை

சங்க காலப் பாடாண் பாடல்களில், ஒரு மன்னனை மற்ற மன்னர்களை விட உயர்ந்தவனாகக் காட்டுவது மரபு. தேவாரத்தில், சிவபெருமான் திருமால் மற்றும் பிரமனை விட உயர்ந்தவன் என்ற கருத்து பாடாண்திணைப் புகழ்ச்சியாக வருகிறது.

"மாவாய்ப் பிளந்தானும் மலர்மிசை யானும் ஆவா அவர்தேடித் திரிந்தல மந்தார் பூவார்ந் தனபொய்கை கள்குழுந் துறையூர்ந் தேவா உனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே."

திருமாலும் பிரமனும் தேடியும் காண முடியாதவன் இறைவன் என்று கூறுவதன் மூலம், அவனது பேராற்றல் பாடாண்திணையின் அடிப்படையில் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. அடியார்களாகிய நமக்கு அவன் அரியவன் அல்லன், ஆனால் தேடுவாருக்கு அவன் எட்டாதவன் என்ற முரண் புகழ்ச்சி இங்கு கையாளப்படுகிறது.

6.2 வெற்றியின் சிறப்பும் வீரம் போற்றுவதும்

பாடாண்திணையில் தலைவனின் வெற்றியானது சிறப்பிக்கப்படுகிறது. தேவாரத்தில் சிவபெருமான் மேற்கொண்ட வெற்றிகள் (திரிபுரம் எரித்தது, தக்கன் வேள்வியைத் தகர்த்தது) அவனது வீரப் புகழாகப் பாடப்படுகின்றன.

"மருந்தில் கூற்றத்து அருந்தொழில் சாயாக் கருங்கை ஒள்வாள் பெரும்பெயர் வழுதி"

என்ற புறப்பாடல் வரிகள் ஒரு மன்னனின் வாள் வலிமையைப் போற்றுகின்றன. இதற்கு இணையாகத் தேவாரத்தில் இறைவனின் மழுவாயுதம் மற்றும் அவனது வீரச் செயல்கள் அடியார்களுக்குப் பாதுகாப்பைத் தரும் அரணாகப் போற்றப்படுகின்றன.

7. சமூகப் புரட்சியாகப் பக்தி இலக்கியத்தின் பாடாண் மரபு

பக்தி இலக்கியம் என்பது வெறும் ஆன்மீகப் பாடல்களின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல, அது ஒரு சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கமாகும். பாடாண்திணையின் கூறுகள் இந்தச் சமூகப் புரட்சிக்கு எவ்வாறு உதவின என்பதைப் பின்வரும் அம்சங்களின் மூலம் அறியலாம்.

7.1 அதிகாரப் பரவலாக்கமும் ஆன்மீக மக்களாட்சியும்

சங்க காலத்தில் பாடாண்திணை என்பது மன்னர்களின் அரசவை சார்ந்ததாக இருந்தது. புலவர்கள் மன்னர்களை மட்டுமே புகழ்ந்தனர். ஆனால் பக்தி இயக்கம், இந்த அதிகாரத்தை இறைவனுக்குக் கொடுத்தது. இதன் மூலம் மன்னர்களும் இறைவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களே என்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. இது சமூகத்தில் நிலவிய அதிகாரப் படிநிலைகளைத் தளர்த்தியது.

7.2 மொழியும் இசையும்

தேவார ஆசிரியர்கள் தமிழை "இசைத்தமிழ்" ஆக வளர்த்தனர். பாடாண்திணையில் இசை ஒரு முக்கியக் கருவியாக இருந்தது. "மணியொலி சங்கொலி யோடுமற்றை மாமுரசு" என்ற வரிகள் இறைவனின் ஆலயங்களில் நிலவிய இசைச் சூழலைச் சித்திரிக்கின்றன. இசையின் மூலம் பக்தி சாதாரண மக்களிடம் எளிதாகச் சென்றடைந்தது. சுந்தரர் சிவபெருமானை 'ஏழு ராகங்களின் வடிவம்' என்று போற்றுகிறார்.

8. இலக்கியப் பகுப்பாய்வு: சங்க மரபிற்கும் தேவாரத்திற்கும் இடையிலான causal உறவு

சங்க இலக்கியப் புறப்பாடல்களில் காணப்படும் தலைவனின் பண்புகள் எவ்வாறு தேவாரத்தில் இறைப் பண்புகளாக உருமாற்றம் பெற்றன என்பதை ஆராய்தல் அவசியமாகும்.

சங்க இலக்கியத் தலைவன் பண்பு	தேவார இறைவனின் பண்பு	இலக்கியத் தாக்கம்
கொடை (Philanthropy)	அருள் (Grace)	பொருள் வேண்டுதல் அருள் வேண்டுதலாக மாறியது
வீரம் (Valor)	அசுர சம்ஹாரம் (Victory over evil)	போர்க்கள வெற்றி ஆன்மீக வெற்றியாக மாறியது
குடிபுறங்காத்தல் (Protection)	அடியார் காத்தல் (Protecting devotees)	மன்னனின் கடமை இறைவனின் அருளாக மாறியது
தலைநகரச் சிறப்பு (City praise)	திருத்தலச் சிறப்பு (Sacred site praise)	ஊர் வாழ்த்து பதிக மரபாக மாறியது

இந்த உருமாற்றம் என்பது தற்செயலானது அல்ல. இது ஒரு சமூகத்தின் விழுமியங்கள் (Values) மாற்றமடைந்ததன் விளைவாகும். வீரத்தை விட அறமும் பக்தியும் மேலானது என்ற கருத்தியல் நிலைநிறுத்தப்பட்டபோது, பாடாண்திணைத் தலைவன் மானுட அரசனிலிருந்து இறைத் தலைவனாக உயர்ந்தான்.

9. மூவர் தேவாரத்தில் 'கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்'

பாடாண்திணையின் மிக முக்கியமான ஒரு துறை 'கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்' என்பதாகும். இது மானிடப் பெண் ஒருத்தி இறைவனின் மீது காதல் கொள்வதைச் சித்தரிக்கிறது.

"முக்கண்ணான் முயங்க வேண்டும் என்று விரும்பும் மக்கள் பெண்ணின் கூறுபாட்டைச் சொல்வது கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம் என்னும் புறப்பொருள் துறை ஆகும்."

திருநாவுக்கரசரின் பாடல்களில் இத்துறையின் ஆழமான தாக்கத்தைக் காணலாம். "தன்னையும் மறந்தாள், தன் நாமம் கெட்டாள்" என்று ஒரு பெண் இறைவனின் மீது பித்தாவதைப் பாடும்போது, அது ஆன்மா இறைவனோடு இணையத் துடிக்கும் 'நாயக-நாயகி' பாவத்தின் வெளிப்பாடாக அமைகிறது. இது அகப்பொருள் துறையாகத் தோன்றினாலும், பாடாண்திணையின் ஒரு பகுதியாகவே இலக்கண ஆசிரியர்களால் கருதப்படுகிறது.

10. கல்வெட்டுகள் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகளின் வழிப் பாடாண் தாக்கம்

தேவாரப் பாடல்களில் குறிப்பிடப்படும் மன்னர்கள் மற்றும் அவர்கள் வழங்கிய கொடைகள் குறித்த செய்திகள் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகள் மற்றும் பல்லவர் காலக் கல்வெட்டுகள், தேவார ஆசிரியர்கள் வாழ்ந்த காலத்தின் அரசியல் சூழலையும், அங்கு பாடாண்திணை எவ்வாறு அரசர்கள் மற்றும் இறைவனைப் புகழ்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

வேள்விக்குடிச் சாசனம் முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்ற பாண்டிய மன்னன் வழங்கிய நிலக் கொடையைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இதே போன்ற கொடைப் பண்பைத்தான் தேவார ஆசிரியர்கள் இறைவனிடம் வேண்டிப் பாடுகின்றனர். இறைவனை "வள்ளல்" என்று அழைப்பதன் மூலம், அவனது கொடைத்திறன் சங்க கால வள்ளல்களின் நீட்சியாகவே பார்க்கப்படுகிறது.

11. பகுப்பாய்வு மற்றும் முடிவுகள்

மூவர் தேவாரத்தில் பாடாண்திணையின் தாக்கத்தைக் குறித்த இந்த விரிவான ஆய்வின் மூலம் பின்வரும் முடிவுகள் எட்டப்படுகின்றன:

1. **பரிணாம வளர்ச்சி:** பாடாண்திணை என்பது சங்க காலத்தில் மனிதர்களைப் புகழ்ந்த நிலையிலிருந்து, பக்தி காலத்தில் இறைவனைப் புகழும் ஒரு புனிதமான கருவியாக உருமாற்றம் பெற்றது. இது தமிழ்ச் சமூகத்தின் சிந்தனை மாற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது.
2. **இலக்கணப் பொருத்தம்:** தொல்காப்பியம் வகுத்த பாடாண்திணை இலக்கணம், தேவாரப் பாடல்களில் சிதையாமல் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, கடவுள் வாழ்த்து மற்றும் பூவை நிலை போன்ற துறைகள் தேவாரத்தின் மையச்சரடாக விளங்குகின்றன.
3. **சமூக மக்களாட்சி:** பக்தி இலக்கியத்தின் பாடாண் மரபு ஆன்மீகத்தை எளிய மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தது. மன்னர்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்த கவிதைப் புகழ்ச்சி, அடியார்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானதாக மாறியது.
4. **இலக்கிய ஒருமைப்பாடு:** வடமொழி மற்றும் தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளிலும் புலமை பெற்றிருந்த போதிலும், தேவார ஆசிரியர்கள் தமிழின் திணை மரபுகளையே பயன்படுத்தித் தங்கள் பக்தியை வெளிப்படுத்தினர். இது தமிழின் தனித்துவத்தை நிலைநிறுத்தியது.
5. **நாயக-நாயகி பாவம்:** பாடாண்திணையின் 'கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்' என்ற துறை, பிற்காலச் சிற்றிலக்கியங்கள் மற்றும் ஆழ்வார்களின் பாடல்களில் நாயக-நாயகி பாவம் வளர்வதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

முடிவாக, மூவர் தேவாரம் என்பது வெறும் பக்திப் பாடல்களின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல; அது தமிழின் தொன்மையான பாடாண்திணை மரபை அழியாமல் பாதுகாத்து, அதற்கு ஒரு தெய்வீகப் பரிமாணத்தை வழங்கிய ஒரு உன்னத இலக்கியமாகும். சங்க இலக்கியத்தின் புறப்பொருள் கூறுகள் பக்தி இலக்கியத்தின் வழியாகப் புதிய உயிர்ப்பைப் பெற்றன என்பது திண்ணம்.

உசாத்துணைப் பட்டியல்

1. ஐயனாரிதனார். *புறப்பொருள் வெண்பாமாலை*. பொ. ஊ. 9-ஆம் நூற்றாண்டு, பதிப்புத் துறை.
2. சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், மற்றும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். *மூவர் தேவாரம்*. சைவத் திருமுறைகள் (1-7), சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்.
3. சிறீனிவாசன், ராகவன். "The Language of Bhakti: Rebellion in Verse." *Ilankai Tamil Sangam*, 12 ஜன. 2026, sangam.org/the-language-of-bhakti/.
4. தொல்காப்பியர். *தொல்காப்பியம்: பொருளதிகாரம்*. இளம்பூரணர் உரை, சாரதா பதிப்பகம்.
5. பாலசுப்ரமணியம், கே. வி. *செம்மொழி ஏன்? எதற்கு?*. மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2012.
6. பாமயன். *திணையியல் கோட்பாடுகள்*. தடாகம் வெளியீடு, 2012.
7. வரதராசன், மு. *பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை*. பாரி நிலையம், 1964.